

י"ט:

עין משפט
גר מצותה

ו' א מ"י פ"ו מהלכות
שבת ה"ז כו:
ז ב מ"י שם הלכה כט:
ח ג ד ה מ"י שם הלכה
כח:

עושיין פסין פרק שני עירובין

שהיה בעשר אמות. לא שייך למיפרק מניינה אחת לאשמעין
כדפרין בפ"ק דקדושין (דף ת.) כיון דלא השמיענו מנין פרות:
שחים עשרה ב"ע א"א פ"ג. וזה מני למנקט צבור אחת
עשרה ושלוש ומסרו ולא דק: ר"ב פ"א בריהא א"א

והוא דמשי לעיל אבריה
ומידותיו על שלט עשרה היינו נמר
השבעה: **ואם** איתא ו' היה סביבה
הוא היה סביבה סביב י' קס
הסביבה היה איפכא וי"ל לעיל צ"י
הסביבה דב' נמי נאמר דיומדין י"ה
מכונה דלאן פשוט עדיפי
פרוך איפכא הכה טפי אבל הכה איירי
הכה שטם נאמר הדיומדין
עומד מבינה בקדמי א' אתה
דיר וקבר ומוקלש אשפילי
י' כירי ו' יותר מזה לכן פריך
נ' מזה ו' מזה חזני ליה:

שהן כעשר דברי ר"מ ר' יהודה אומר בשלש עשרה אמה וכארבע עשרה אמה כעשר הא עשרה הויין משום דבעי למיתנא סיפא בשלש עשרה (א) בשלש עשרה טפי הויין משום דבעי למיתנא עשרה וכארבע עשרה הא הויא אמר רב פפא "יתירות על שלש עשרה וזאינ מניעות לארבע עשרה איך פלא בבור שמונה דכ"ע לא פליגי דלא בעינן פשוטין בבבור שתיס עשרה דכ"ע לא פליגי דבעינן פשוטין כי פליגי משמונה עד שתיס עשרה לר' מאיר בעינן פשוטין לר' יהודה לא בעינן פשוטין ורב פפא אמר קמ"ל תנינא רב פפא (ב) ברייתא לא שמעי ליה וקמ"ל בברייתא:

שביש"ה סימן: בעא מיניה אבי מרבה האריך
מיהו א"ל תניתיה ובלבד שירבה בפסין מאי
גיש ועביד פשוטין א"ה האי ובלבד שירבה
יה תני "עד שירבה פסין א"ר א"ל תניתיה
דמפיש ועביד פשוטין לא דמאריך בדיומדין
לבד שירבה בפסין ש"מ בעא מיניה אביי
רב ושליש לר' יהודה פשוטין עביד או
גמיה הן מקורבין כדי ראשה ורובה של פרה
דיים ר' יהודה אומר בית סאתים מותר ויתר
ר' יהודה אי אתה מודה בריר וסרה ומוקצה
אפ" בת עשרה כורים שמותר אמר להן זו
מחיצה זו (היא) מחיצה מיבעי ליה הכי קאמר
ה בעשר ואלו תורת פסין עליהן ופרצותיהן
מיניה אבי מרבה תל המתלקט עשרה מתוך
גידון משום דיומד א"ל תניתיה ר' שמעון בן
רובינא רואין כל שאילו תחלק ויש בה אמה
דיומד ואם לאו אינו גידון משום דיומד רבי
נרקה אומר היתה שם אבן עגולה רואין כל
מה לכאן ואמה לכאן גידון משום דיומד ואם
אי קא מיפלי מר סבר חד רואין אמרין תרי
תרי רואין נמי אמרין "בעא מיניה אביי מרבה
שלשה גידון משום דיומד או לאו אמר ליה
או חיצת הקנים גידון משום דיומד מאי לאו
גודריתא דקני אי הכי היינו אילן אלא
יינו גדר אלא מאי אית לך למימר תרי גוונן
יבא דאמרי גודריתא דקני קא מיבעיא ליה
היה שם גדר או אילן או חיצת הקנים גידון
א דקני לא קנה קנה פחות משלשה אי
א דקני היינו אילן אלא מאי אית לך למימר
תרי

ולקמן פריך מאי כעשר הא עשר
ה בקר יאזא מכלל שלש עשרה ולכלל
הן: בבור. רחב שמונה אפי' לר"מ
די ראשה ורובה דהיינו שתי אמות לכל
דום נמצא הקלל שבין ב' הממחיות

שמים עשרה אמה והפסוק רחנן אמה
לכל רוח זה כנגד זה ומלאך בין פס
לפס שיעור עשר אמות ור'
מאיר חסר שרי: **בבור שמים עשרה**.
דבי מרחיק שמי אמות מכאן וכנגדם
מכאן שמי חלל המחיצה י"ו אמה ומתן
שמי אמות עמוד הרי בין זו לזה ד"ו
פרוק וכולי הלא זה שרי דבי יהודה
ובענין פשוטין לכל דד דמכל דד וד
איכא ד"ד אמות. ולקמן מפרש היכא
משי' להו: **תינא**. לדרב פפא בנחמני
דקמני להו: מאיר שם בקר ולרבי
יהודה שמונה בקר ומתילא שמעין
דר"מ שרי בהבדלת עשר ור' יהודה
שרי בהבדלת שלש עשרה אמה ושליש
וכי קבער ר' מאיר פשוטין ביותר
משאר קאמר: **רב עפא** דר' בריינא.
דנחא שיעורא דעובי הפרוט לא
שמע ליה ובנחמני לא פלך להו
ואתא דר' פפא לפרושי פ' מנחתין
דשיעורא דר' מאיר עשר אמות ודר'
יהודה שלש עשרה אמה ושליש והסכים
דר' פפא מדעתו למה שגוינו בגרייתא
דנחא ורובא שמי אחי ועובייה אמה
דמי שלשי' אמה: **הלכיד ברידומין**.

יותר מאמה לכל ד' עד שהעמיד ריוח
 שניתנים על עשר אמות: **מוד**. דווקא
 פשוטין אכזר דכיון להרחיקן יותר
 משעור חכמים צענין היכר בניו ימי
 ולא כגי בהארכת דיומדין אלף מרחק
 חורבא מן הפס ונותן שס פשוט וכן
 לחרך גיסא משום דליהר אכירא לא
 דילמא כיון דאזכר סוף עשר ריוח הוא
 דלאכל מיתסר: **לר' יוסה**. דלא
 אדכר פשוטין הי' עדיפא ליה פשוטין
 עדיפי ליה ותרומקן מן דיומדין י"ג
 אמה למיהר אכירא בניו בני ולא כגי
 בהארכת דיומדין וא' ההארכת דיומדין
 עדיפא דלא ליתי אכירא דהאי גיסא
 ודהאי גיסא ולגטלה: **כמה סן מקורבין**.
 לביר: **אילו כור**. וצלבד שירבה
 בפסין: **אמר מביט** וסאלס **אמור**.
 שזו שער היקף שלל כמקונו: **דיר**
 מוקף לדירה שהרובה דר שם גללה:
 ו' **מחילס**. עלימה היא: **ואלו פסין**
 ו'. ובין כל אלה וואחד שלל עשרה
 אמות ואין עומד אלף פס אמה בין כל
 שלל עשרה ושלל עשרה. אלמא לרבי
 יהודה פשוטין עביר דלי בדיומדין
 בין ההארכת להארכת הלכך ביותר
 קודם שמשך ד' אמות עלה ותחלקט
 מקום א' מן הדיומדין מי היו כדיומדי
 מ' מד' אמות ואפי' עלה גובהה לשפוט
 שניתנים ותיעשה כמבזר דופן לכאן
 מרובעיהן ועדיין היא מחלקת חלקיה:
אילוס קיום. ששאלה חכמים ואלא כעין
 אילן. אשמעי' אילן שלל דלאכל למימר
 וחות מג' לא: **מאי** לאו גודריסא דקני.
 ממש ובלל רואין איכא חיקון מעליא:
 אמר

מסורת הש"ס

א) נשנת יט' וזש"נ, ב) ס"ח
וכלד שררה, ג) ומספח
פ"ח ה"י, ד) ומספח פ"ח
ה"ט, ה) ולעיל טו, ו) שש
מכסה כד, ז) ו' ג' מהר"ס
והיה, ח) משנה רש"י
ע"ש.

הגהות הב"ח

(6) נבי' תסום דכסי
למייתר ספסל כסל
עשרה תנא רישא בעשר
כסל עשרה דא עסי
הויץ: (2) רש"י ד"ה מרי
גווי ובי' לכל קנה קנה
פחות: (1) ד"ה מלי ללו
ובי' דלץ עובי שלשה
בצורה עשרה:

מוסף רש"י

חֲצִיזָה הַקִּבּוּץ. קִנְיָן
מִתְחַבְּרִים, חֲצִיזָה שֶׁהִיא
נְטוּנִים כְּסֶדֶר מִחֲמִישֶׁה
(לְעִיל 10). הִיא שֶׁשֶׁ
אֵילָן, נִכְשָׁם בִּירְמִלֵּה אֵילָן.
כִּיָּה נִפְחִיזָה חֲצִיזָה, חֲצִיזָה
שֶׁעֲנִיזָה אֲמֵה לֵּל לֵּד נִסְחָה
(13). אוּ בְּדֵר. מִדְּרֵס
אֲמֵה לֵּל אֲמֵה, כִּיָּה לֵּל
סִתָּה לֵּל אֲנִיָּה הִיא וְיִרְחַן
שִׁיָּה אֲמֵה עַל אֲמֵה כִּדִּי
לְחֻקִּי לְשִׁמִּי מִחֲמִישֶׁה. אֲמֵה
לְחֻרָה וְאֲמֵה לְכֻסִּין אוּ
לְרִמָּה (10).

רבינו חננאל (המייסד)

[illegible]

דערין
ארייך יות"ר כת"ל חיצ"ת חצ"
בריומדין כשיעור פשוטין לר"
לאו דמאריך בריומדין לא דר-
בכפסין עד שירבה פסין מיבעי
וככלד שירבה בפסין מאי אלא
הכי נמי מסתברא מדקתני
מרבא יותר משלש עשרה א
בריומדין מאריך א"ל תניתיה
וכמה מרוחקין אפי' כור ואפי'
מבית סאתים אסור אמרו לו
וחוצא אפילו בת חמשת כורים
מחיצא ואילו פסין ורובא ופסין
וזו תורת מחיצה עליה ופרצו
בשלש עשרה אמה ושלש בע-
ארבע גידון משום דיומד או א
אלעזר אומר ה"היתה שם אבן
לכאן ואמה לכאן גידון משום
ישמעאל בנו של רבי יוחנן בן
ישאי' לחקק ותחלק ויש בה
לאו אינו גידון משום דיומד ב
רואין לא אמרין ומד סבר אפי'
חיצת הקנים קנה קנה פחות
ותניתיה יהיה שם אילן או גז
קנה קנה פחות משלשה ל
מאי קנה קנה פחות משלשה
גדר הכא נמי תרי גזוני אילן
גודרתא דגני מאי א"ל תניתיה
משום דיומד מאי לאו גודר
הכי היינו גדר ואלא מאי גודר

גדת ביותר מעשר: ואלו סורה פסין עליין. ויש י"ב
 טפחים: מחור ד'. אמות. תל משופע אלל מדרונו וק
 ת (דף ק) דלענין שבת הוי רשות היחיד הכל מאי אי קאי
 דריונו משופע יפה ואינו מתחלק לגובה עשרה עד שימשך
 אמה על אמה וזוהי מחסומה אלל חליקה שיטעל
 קוק ויטעל בלית עיגול ולשבותו למעלה חליפותיה
 ומה כלכן עגולה דמי. תמל קמא אלל אמרין מרי רואין
 ידה בעץ אי סמוך לארץ ומלמעלה הן מחסרשין: מרי גוו
 יומר הכי שרי רואיל ותחמי ארץ רואיל כימור אלל קטל
 ויחמי הכי שרי רואיל: אי קמא רב דרמי: אי קמא רב

אמר

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones